

Maření výkonu úředního rozhodnutí

Pokud soudy rozhodují o přečinu podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jsou ve vztahu k rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci, jež je obviněným mařeno nebo jehož výkon je ztěžován, povinny ověřit a zkoumat nejen to, zda je takové rozhodnutí pravomocné, ale i to, zda nedošlo ke zrušení pravomocného rozsudku nebo jeho části, např. v rámci rozhodnutí o mimořádných opravných prostředcích, apod. Shledá-li soud, že bylo zkoumané rozhodnutí zrušeno na podkladě některého mimořádného opravného prostředku nebo jiného zákonem stanoveného rozhodnutí, může toto rozhodnutí založit trestní odpovědnost obviněného ve smyslu § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku jen tehdy, pokud tímto pozdějším rozhodnutím vzešlým z řízení o mimořádném opravném prostředku bylo znovu rozhodnuto o vině a trestu tak, že byla zakázána činnost, již nedovoleně a v rozporu s tímto zákazem obviněný vykonával. Dojde-li však k tomu, že v řízení o mimořádném opravném prostředku nebude rozhodnuto o vině a trestu, resp. nebude jím vysloven zákaz činnosti (např. proto, že trestní stíhání bylo zastaveno), pak tato skutečnost pro všechna další navazující řízení vytvoří stav, že předmětný zákaz činnosti nebyl vysloven, neboť neexistuje vykonatelné rozhodnutí. Nelze tudíž dovozovat, že takový zákaz fakticky existuje jen z toho, že zůstal podkladem pro výrok o vině v dalších následných rozhodnutích, v nichž je rozhodováno o činu, jímž obviněný porušil zákaz činnosti, jež se odvíjela od zákazu zrušeného v rámci mimořádného opravného prostředku.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 8 Tdo 146/2011, ze dne 20.7.2011)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 20. července 2011 o dovolání nejvyšší státní zástupkyně podaném v neprospěch obviněného V. H., proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 9. 2010, sp. zn. 67 To 276/2010, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 1 T 8/2010, tak, že podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. se dovolání nejvyšší státní zástupkyně odmítá.

Z odůvodnění :

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 10. 8. 2010, sp. zn. 1 T 8/2010, byl obviněný V. H. podle § 226 písm. b) tr. ř. zproštěn návrhu na potrestání Obvodní státní zástupkyně pro Prahu 5 ze dne 14. 4. 2010, sp. zn. ZK 158/2010, pro skutek, kterého se měl dopustit tím, že dne 9. 4. 2010 ve 23.00 hodin, kdy byl kontrolován hlídkou Policie České republiky, řídil po ulici K T. u ubytovny N. d., P., osobní motorové vozidlo zn. Hyundai Accent, tmavomodré barvy, přesto, že mu byl rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009, který téhož dne nabyl právní moci, kromě jiného uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání dvou let, čímž měl spáchat přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť v žalobním návrhu označený skutek nebyl trestným činem.

Městský soud v Praze jako odvolací soud usnesením ze dne 22. 9. 2010, sp. zn. 67 To 276/2010, podle § 256 tr. ř. zamítl odvolání, které podala v neprospěch obviněného proti shora uvedenému rozsudku soudu prvního stupně státní zástupkyně.

Proti tomuto usnesení odvolacího soudu podala nejvyšší státní zástupkyně z důvodů podle § 265b

odst. 1 písm. g), l) tr. ř. dovolání, neboť se neztotožnila s tím, že odvolací soud své závěry o zproštění obviněného založil na úvaze, že je nutné zohlednit subjektivní stránku. Úvahy obou soudů neshledala správnými proto, že přihlížely zejména k tomu, že rozsudek Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009 (jenž je podkladem pro nyní projednávanou věc), postihoval obviněného za nerespektování zákazu činnosti uloženého mu rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 1. 2006, sp. zn. 2 T 229/2005, který byl v rámci obnovy řízení zrušen a předmětné řízení posléze zastaveno. Za situace, kdy byl původní podklad pro rozhodnutí, která obviněného uznávala vinným podle § 171 tr. zák., zrušen, mohl mít podle odvolacího soudu obviněný za to, že uložený zákaz činnosti již netrvá. S touto argumentací soudu se však nejvyšší státní zástupkyně neztotožnila a k subjektivní stránce konstatovala, že obviněný byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 1. 2006, sp. zn. 2 T 229/2005, který dne 21. 2. 2006 nabyl právní moci, uznán vinným spácháním trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. a byl mu uložen trest. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 12. 7. 2007, sp. zn. 37 Nt 2308/2007, byl tento rozsudek zrušen a byla povolena obnova řízení z důvodu, že měl být uložen souhrnný trest. V téže věci v rámci povoleného řízení bylo usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 31. 7. 2007, sp. zn. 2 T 71/2007, trestní stíhání podle § 231 odst. 1 tr. ř. za použití § 223 odst. 2 tr. ř. a § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř., pro neúčelnost zastaveno. Rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009, byl obviněný uznán vinným pro jednání, kterého se dopustil dne 21. 3. 2007, tj. dříve, než byl zrušen rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 1. 2006, sp. zn. 2 T 229/2005. Městský soud dále zmínil rozhodnutí Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 3. 2010, sp. zn. 6 To 3/2010, kterým byl potvrzen rozsudek Okresního soudu v Rokycanech ze dne 13. 10. 2009, sp. zn. 3 T 62/2009, jímž byl obviněný uznán vinným spácháním trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. pro jednání spočívající v tom, že řídil vozidlo, ačkoli mu tato činnost byla zakázána. Krajský soud v tomto rozhodnutí vyslovil, že rozsudek Okresního soudu v Berouně stále existuje a obviněný i soudy jsou zákazem v něm uloženým vázány. Městský soud v Praze odkázal také na usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2009, sp. zn. 12 To 177/2009, kterým byl zrušen rozsudek Okresního soudu Praha - západ ze dne 23. 1. 2009, sp. zn. 2 T 119/2008, jímž byl obviněný mimo jiné uznán vinným rovněž trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. Krajský soud měl zato, že obviněný porušil zákazy mu uložené jinými rozsudky, avšak tato rozhodnutí se opírala o již zrušený rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5, a proto se mohl obviněný domnívat, že zákaz řízení uložený nemá, a nemohl tak jednat úmyslně. S tímto posledně uvedeným závěrem se ztotožnil i Městský soud v Praze v dovolání napadeném rozhodnutí. Nejvyšší státní zástupkyně uvedla, že podání podnětu k mimořádnému přezkumu pravomocného rozhodnutí za absence odkladného účinku neodkládá vykonatelnost takového rozhodnutí a nelze z něj dovodit, že vyslovený zákaz činnosti nemusí pachatel respektovat (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 9. 7. 2003, sp. zn. 6 Tdo 733/2003). Obviněný se tak jednání dopustil v době, kdy existovalo účinné a vykonatelné rozhodnutí Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009, které mu zakazovalo řízení motorových vozidel a nebylo zrušeno ani následně v době, kdy bylo ve věci rozhodováno dne 10. 8. 2010 Obvodním soudem pro Prahu 5 a dne 22. 9. 2010 Městským soudem v Praze. Obviněný tak byl rozsudkem Okresního soudu v Berouně vázán, a nelze dovozovat, že toto rozhodnutí nebo některá další jsou stran vykonatelnosti odložena či jinak zneplatněna a jsou tak nezávazná. Není proto možné konstatovat, že by se výše uvedená rozhodnutí odsuzující obviněného primárně opírala o rozhodnutí nyní zrušené, které by původně trestalo obviněného za skutek, který se ve skutečnosti nestal. O subjektivní stránce tak podle nejvyšší státní zástupkyně nelze pochybovat, neboť si obviněný byl vědom zákazu činnosti uloženého mu pravomocným, vykonatelným a nezrušeným rozsudkem a nemohl se nijak domnívat, že toto rozhodnutí nemusí svévolně respektovat. V konečném důsledku proto dovodila, že Městský soud v Praze věc nesprávně právně posoudil, neboť obviněného neměl zprostit, ale uznat ho ve smyslu podaného návrhu na potrestání vinným.

Z těchto důvodů dovolatelka navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. za podmínky

uvedené v § 265p odst. 1 tr. ř. zrušil usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 9. 2010, sp. zn. 67 To 276/2010, i předcházející rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 10. 8. 2010, sp. zn. 1 T 8/2010, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu a dále aby postupoval podle § 265l odst. 1 tr. ř. a přikázal Obvodnímu soudu pro Prahu 5, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

K dovolání nejvyšší státní zástupkyně, přestože bylo doručeno obviněnému a jeho obhájci, obviněný své případné písemné vyjádření (§ 265h odst. 2 tr. ř.) do doby konání neveřejného zasedání před Nejvyšším soudem, nezaslal.

Když Nejvyšší soud jako soud dovolací shledal, že dovolání nejvyšší státní zástupkyně je přípustné podle § 265a odst. 1, 2 písm. h) tr. ř., bylo podáno osobou oprávněnou podle § 265d odst. 1 písm. a) tr. ř., v zákonné lhůtě a na místě, kde lze podání učinit (§ 265e odst. 1, 2 tr. ř.), posoudil, že dovolatelka dovolání podala v souladu s označenými důvody dovolání podle § 265b odst. 1 písm. g), l) tr. ř., neboť vytýkala, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení [§ 265b odst. 1 písm. g) tr. ř.] a že byl v řízení předcházejícím napadenému rozhodnutí dán uvedený důvod dovolání [§ 265b odst. 1 písm. l) tr. ř. v jeho druhé alternativě].

S ohledem na uplatněné námitky je nejprve vhodné podle obsahu spisů, jež si Nejvyšší soud vyžádal, shrnout dosavadní předchozí rozhodnutí, jež jsou pro posouzení věci významná.

Rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009, byl obviněný uznán vinným trestným činem řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zák. a trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., kterých se dopustil tím, že dne 21. 3. 2007 řídil v Berouně osobní automobil tov. zn. Citroën ačkoli si byl vědom toho, že má na základě pravomocného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 1. 2006, sp. zn. 2 T 229/2005, který nabyl právní moci dne 21. 2. 2006, uložen trest zákazu činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu dvou let. Odsouzen byl k souhrnnému trestu a vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody mu byl podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zák. uložen trest zákazu činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu dvou let. Souhrnný trest byl ukládán za současného zrušení rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 27. 6. 2007, sp. zn. 8 T 166/2007. Usnesením Okresního soudu v Berouně ze dne 10. 1. 2011, sp. zn. 1 T 24/2009, jež nabylo právní moci dne 18. 2. 2011, byla podle § 284 odst. 1 tr. ř. povolena obnova řízení a byl zrušen rozsudek Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009 (proto, že na základě obnovy řízení ve věci Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 2 T 229/2005, došlo k zastavení trestního stíhání). Rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 21. 1. 2011, jež nabylo právní moci dne 18. 2. 2011, byl obviněný podle § 226 písm. b) tr. ř. zproštěn obžaloby pro uvedený čin spáchaný dne 21. 3. 2007.

Ve věci Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 2 T 229/2005, byl obviněný rozsudkem ze dne 19. 1. 2006, který nabylo právní moci dne 21. 2. 2006, uznán vinným trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., jež spáchal dne 6. 10. 2005 v P., tím, že řídil osobní motorové vozidlo zn. VW Passat, přestože mu byl pravomocným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 31. 5. 2002, sp. zn. 6 T 67/2002, kromě dalšího uložen trest zákazu řízení motorových vozidel v trvání dvou let. Za tento trestný čin byl obviněný mimo jiné odsouzen podle § 49 odst. 1 tr. zák. k trestu zákazu činnosti v trvání dvou let. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 12. 7. 2007, sp. zn. 37 Nt 2308/2007, byla podle § 278 odst. 1 tr. ř. povolena obnova řízení, a to ve prospěch obviněného a podle § 284 odst. 1 tr. ř. byl zrušen v celém rozsahu rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 1. 2006, sp. zn. 2 T 229/2005, jakož i všechna další rozhodnutí na něj obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Důvodem tohoto rozhodnutí bylo neuložení souhrnného trestu ve vztahu k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 22. 11. 2005, sp. zn. 2 T 157/2005. Následně bylo v rámci

obnoveného řízení usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 31. 7. 2007, sp. zn. 2 T 71/2007, rozhodnuto tak, že podle § 231 odst. 1 tr. ř. za použití § 223 odst. 2 tr. ř. a § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. bylo zastaveno trestní stíhání pro skutek (ze dne 6. 10. 2005) shora popsany. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 9. 2007.

Obvodní soud pro Prahu 2 vynesl dne 27. 6. 2007 ve věci sp. zn. 8 T 166/2007, rozsudek, který nabyl právní moci téhož dne, jímž byl obviněný uznán vinným trestnými činy podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. a § 180d tr. zák., jichž se dopustil ve dne 14. 9. 2006, 8. 9. 2006, 8. 12. 2006, ač byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 2 T 229/2005 ze dne 19. 1. 2006, jenž nabyl právní moci dne 21. 2. 2006 uložen též trest zákazu řízení motorových vozidel na dva roky. Uvedený rozsudek byl zrušen v rámci souhrnného trestu ve věci Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009.

Nejvyšší soud na podkladě této rekapitulace pro posouzení věci podstatných odsouzení obviněného, jež se týkají trestných činů podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., který je po účinnosti trestního zákoníku přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, pro který byl v projednávané věci podán návrh na potrestání, posuzoval opodstatněnost podaného dovolání.

Přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonává činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána nebo pro kterou mu bylo odňato příslušné oprávnění podle jiného právního předpisu.

Předpokladem naplnění znaků této skutkové podstaty je především existence vykonatelného rozhodnutí. I když je trestně právní ochrana u tohoto přečinu poskytována řádnému výkonu pravomocných rozhodnutí, je možné, aby šlo i o rozhodnutí, která nejsou pravomocná, ale jsou vykonatelná jako je tomu např. u rozhodnutí o předběžném opatření, které je vykonatelné, jakmile bylo doručeno povinnému bez ohledu na to, kdy nabude právní moci (viz rozhodnutí č. [13/1996 Sb. rozh. tr.](#)).

Právní moc a vykonatelnost rozsudku je upravena v § 139 tr. ř. a je důležitou vlastností rozhodnutí znamenající jeho nezměnitelnost (formální právní moc) a závaznost (materiální právní moc).

Závaznost rozsudku představuje konečné a závazné rozřešení věci, která již nemůže být předmětem projednávání ani v jiném procesu (zásada ne bis in idem). Vytváří se překážka věci rozsouzené (exceptio rei iudicatae).

Nezměnitelnost rozsudku znamená, že v rámci procesu, v němž byl vydán, nelze o věci, která byla předmětem tohoto procesu, nadále nebo znovu jednat. Je výrazem definitivního skončení procesu. Zákon však připouští, aby v přesně vymezených zvláštních případech mohlo dojít ke zrušení pravomocného rozsudku nebo jeho části, což je např. u rozhodnutí o mimořádných opravných prostředcích, jimiž jsou dovolání, stížnost pro porušení zákona, a obnova řízení, o kterou se v projednávané věci jedná.

Podle § 284 odst. 1 tr. ř. vyhoví-li soud návrhu na povolení obnovy, zruší napadené rozhodnutí zcela nebo v části, v níž je návrh důvodný. Zruší-li, byť i jen zčásti, výrok o vině, zruší vždy zároveň celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad. Zruší také další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu. Je tedy zřejmé, že pokud dojde k povolení obnovy řízení, následuje vždy současně i to, že se rozhodnutí, které je předmětem této obnovy, v rozsahu zjištěných vad, zruší. Ve smyslu § 288 odst. 2 tr. ř. pokračuje soud po pravomocném povolení obnovy v řízení na podkladě

původní obžaloby, jestliže nebylo vysloveno, že se věc vrací státnímu zástupci k došetření. V takto obnoveném řízení je tedy na soudu, jak posléze ve věci znovu rozhodne.

Je podstatné, že ve věci Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 2 T 229/2005, v níž byl obviněný rozsudkem ze dne 19. 1. 2006, který nabyl právní moci dne 21. 2. 2006, uznán vinným trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., za který mu byl mimo jiné uložen trest zákazu řízení motorových vozidel v trvání dvou let, došlo usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 12. 7. 2007, sp. zn. 37 Nt 2308/2007, k povolení obnovy řízení ve prospěch obviněného a byl zrušen v celém rozsahu rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 1. 2006, sp. zn. 2 T 229/2005, jakož i všechna další rozhodnutí na něj obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Obvodní soud pro Prahu 5 v dalším řízení usnesením ze dne 31. 7. 2007, sp. zn. 2 T 71/2007, rozhodl tak, že trestní stíhání pravomocně ke dni 4. 9. 2007 zastavil.

Toto rozhodnutí o zastavení trestního stíhání v trestní věci původně vedené Obvodním soudem pro Prahu 5, sp. zn. 2 T 229/2005, vytvořilo stav, že obviněný nebyl uznán vinným a ani mu nebyl uložen trest. Tato skutečnost se stala rozhodnou především pro všechna navazující další rozhodnutí, v nichž se výrok o vině obviněného opíral o trest zákazu činnosti, který jím byl původně uložen.

Nejvyšší soud v této souvislosti považuje za nutné zdůraznit, že uvedený způsob, jímž Obvodní soud pro Prahu 5 rozhodl, je nenapravitelnou skutečností, v důsledku níž zejména ve vztahu ke všem dalším navazujícím řízením nebo trestním věcem vedeným zejména pro trestné činy podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. nebo § 180d tr. zák., vznikl stav neexistence rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 2 T 229/2005, které bylo podkladem pro vznik trestní odpovědnosti obviněného především ve věci Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009, jež následně založilo i rozhodnutí, které obviněný v nyní k dovolání projednávané věci Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 1 T 8/2010, nerespektoval. Jestliže byla obnova ve věci Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 2 T 229/2005, povolena proto, že měl být k jiné trestní věci ukládán souhrnný trest, pak po povolení obnovy mělo být rozhodnuto tak, že měl být uložen souhrnný trest. Pokud by soud po povolení obnovy v souladu s důvodem, pro který byla povolena, rozhodl znovu o vině a trestu obviněného, neměla by okolnost, že po určité době byl předmětný rozsudek zrušen, podstatný dopad pro posouzení viny obviněného v dalších navazujících trestních věcech, neboť by bylo zásadní, že by (byť při zrušení takového rozsudku v rámci povolené obnovy) byl později znovu obviněný uznán vinným a uložen trest zákazu činnosti. V takovém případě by dodatečném uložení trestu zákazu činnosti, stále trvala možnost nejen po subjektivní, ale i po objektivní stránce, tento zákaz vyslovený uvedeným trestem respektovat. K takovému rozhodnutí však ve věci Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 2 T 229/2005, nedošlo a trestní stíhání bylo zastaveno, čímž nastala neexistence jakéhokoliv vykonatelného rozhodnutí jako podkladu z hlediska § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. nebo § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku v dalších zmíněných trestních věcech.

V důsledku tohoto zastavení trestního stíhání nastala situace, kdy neexistovalo rozhodnutí, jež založilo trestní odpovědnost obviněného ve věci Okresního soudu v Berouně, sp. zn. 1 T 24/2009, neboť ta se odvíjela od toho, že obviněný řídil motorové vozidlo, ač mu to bylo zakázáno a nerespektoval tak pravomocný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 1. 2006, sp. zn. 2 T 229/2005. Neexistoval-li již od právní moci zastaveného trestního řízení (4. 9. 2007) uvedený rozsudek (sp. zn. 2 T 229/2005), nebylo možné dovozovat ani trestní odpovědnost obviněného ve věci Okresního soudu v Berouně, sp. zn. 1 T 24/2009, neboť Okresní soud Berouně rozhodoval dne 5. 2. 2009, tedy v době, kdy již byla předchozí věc pravomocně zastavena. Z uvedeného je patrné, že Okresní soud v Berouně ve věci sp. zn. 1 T 24/2009, si v době svého rozhodnutí neopatrřil všechny potřebné podklady proto, aby ve věci rozhodl spravedlivě, neboť pokud by si opatrřil dostatek podkladů, musel by zjistit, že výrok o vině se opírá o již neexistující rozsudek. K napravení tohoto pochybení došlo až na podkladě usnesení Okresního soudu v Berouně ze dne 10. 1. 2011, sp. zn. 1 T

24/2009, jímž byla povolena obnova řízení a byl zrušen rozsudek Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009, a rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 21. 1. 2011 sp. zn. 1 T 24/2009, jenž nabyl právní moci dne 18. 2. 2011, byl obviněný podle § 226 písm. b) tr. ř. zproštěn obžaloby.

Ze všech těchto skutečností je nutné učinit závěr, že soudy, pokud rozhodují o přečinu podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jsou ve vztahu k rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci, jež je obviněným mařeno nebo jehož výkon je ztěžován, povinny ověřit a zkoumat nejen to, zda je takové rozhodnutí pravomocné, ale i to, zda nedošlo ke zrušení pravomocného rozsudku nebo jeho části, např. v rámci rozhodnutí o mimořádných opravných prostředcích, apod. Shledá-li soud, že bylo zkoumané rozhodnutí zrušeno na podkladě některého mimořádného opravného prostředku nebo jiného zákonem stanoveného rozhodnutí, může toto rozhodnutí založit trestní odpovědnost obviněného ve smyslu § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku jen tehdy, pokud tímto pozdějším rozhodnutím vzešlým z řízení o mimořádném opravném prostředku bylo znovu rozhodnuto o vině a trestu tak, že byla zakázána činnost, již nedovoleně a v rozporu s tímto zákazem obviněný vykonával. Dojde-li však k tomu, že v řízení o mimořádném opravném prostředku nebude rozhodnuto o vině a trestu, resp. nebude jím vysloven zákaz činnosti (např. proto, že trestní stíhání bylo zastaveno), pak tato skutečnost pro všechna další navazující řízení vytvoří stav, že předmětný zákaz činnosti nebyl vysloven, neboť neexistuje vykonatelné rozhodnutí. Nelze tudíž dovozovat, že takový zákaz fakticky existuje jen z toho, že zůstal podkladem pro výrok o vině v dalších následných rozhodnutích, v nichž je rozhodováno o činu, jímž obviněný porušil zákaz činnosti, jež se odvíjela od zákazu zrušeného v rámci mimořádného opravného prostředku.

Jak je z obsahu nyní dovoláním napadených rozhodnutí patrné, jak Obvodní soud pro Prahu 5, tak i Městský soud v Praze v nyní projednávané věci sp. zn. 1 T 8/2010, uvedený názor plně respektovaly a v souladu s ním obviněného obžaloby zprostily.

Soud prvního stupně proto zcela správně shledal, že zrušením rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 2 T 229/2005, v rámci povolené obnovy řízení a následným usnesením o zastavení trestního stíhání (pravomocně dne 4. 9. 2007), došlo k tomu, že toto rozhodnutí, jímž byl uložen trest zákazu řízení motorových vozidel již rovněž neexistovalo. To mělo rozhodující a podstatný vliv i na další od něj se odvíjející rozhodnutí resp. odsouzení obviněného, v nichž rozhodnutí ve věci sp. zn. 2 T 229/2005, představovalo jeden z objektivních znaků skutkové podstaty trestného činu podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. resp. přečinu podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. V důsledku toho, když neexistovalo rozhodnutí sp. zn. 2 T 229/2005, nebylo možné dovozovat jeho nerespektování ani ve věci Okresního soudu v Berouně, v níž byl obviněný uznán vinným rozsudkem ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009, který vinu obviněného dovozoval z porušení zákazu řízení motorových vozidel, v té době již neexistujícího odsuzujícího rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 2 T 229/2005. Z těchto důvodů rozsudek vyhlášený dne 5. 2. 2009 ve věci sp. zn. 1 T 24/2009, byl nezákonný. V důsledku toho soud prvního stupně ani v nyní projednávané věci, kde byla trestní odpovědnost obviněného odvozována od nerespektování zákazu vysloveného rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009 sp. zn. 1 T 24/2009, jenž byl nezákonný, nemohl shledávat podklad pro výrok o vině obviněného. Zcela správně proto obviněného v nyní dovoláním napadené věci návrhu na potrestání zprostil, z čímž se ztotožnil i Městský soud v Praze jako soud odvolací.

Nejvyšší soud, ze všech shora uvedených důvodů, názory soudů obou stupňů považuje za správné. Obviněný se měl skutku nyní projednávaného dopustit dne 9. 4. 2010. V té době již neexistoval rozsudek Okresního soudu v Berouně ze dne 5. 2. 2009, sp. zn. 1 T 24/2009, který obviněnému ukládal zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu dvou let, protože tento rozsudek již neměl a nemohl mít podklad v rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 1. 2006, sp. zn. 2 T 229/2005, který byl usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 12. 7. 2007, sp. zn. 37 Nt 2308/2007, zrušen v celém rozsahu, jakož i všechna další rozhodnutí na něj obsahově navazující,

pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu a v následném povoleném řízení bylo trestní stíhání zastaveno. Pravomocným zastavením tohoto trestního řízení dnem 4. 9. 2007. Již nebylo možné dále zakládat na předchozím již zrušeném výroku o vině jakoukoliv následnou trestní odpovědnost obviněného.

Ze všech těchto důvodů, Nejvyšší soud považuje dovolání nejvyšší státní zástupkyně za nedůvodné. S Ohledem na stav věci lze jen již zmínit, že spíše než až v tomto posledním stadiu trestního řízení, bylo nutné nápravu požadovat v rámci řádných opravných prostředků ve vztahu k předchozím rozhodnutím, především u rozhodnutí, jímž došlo po povolené obnově řízení k zastavení trestního stíhání, což byl počátek těchto nyní řešených nelogických procesních důsledků.

Když Nejvyšší soud v postupu soudů prvního a druhého stupně neshledal v dovolání namítané vady, dovolání nejvyšší státní zástupkyně jako zjevně neopodstatněné podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. odmítl.

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Odškodnění \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Hodnocení důkazů](#)
- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání](#)
- [Účinné vyšetřování \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vazba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výkon trestu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Trestní odpovědnost](#)
- [Předávací vazba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)